

Zubovų rūmai vis dar tušti

Atkelta iš 3 psl.

„Veiklos turėtų būti tokios, kad neužsikrautumė didelių išlaidų, nes jas turės dengti miesto gyventojai. Reikės ieškoti sprendimo, kad brangiai pastatą sutvarkius jis toliau nekainuotų brangiai. Viena iš idėjų, kurią išsakiau (savo feisbuko paskyroje) ir žmonės ją labai palaikė, – tai Santuokų rūmai, – pasidalija meras. – Tokie rūmai duotų naudą miestui, atvažiuotų čia tuoktis ir iš kitų miestų, pinigai Šiauliams liktų, būtų ir finansinė graža.“

Mero nuomone, šią idėją įgyvendinant senuosius Santuokų rūmus, kuriems reikia remonto, būtų galima nugriauti, o sklypą parduoti komercinei veiklai.

„Imanomos ir kitos veiklos, rūmuose jos gali būti suderinamos, svarbu, kad aiškiai būtų argumentuojamos“, – teigia A. Visockas.

Jis tik prognozuoja, kad klausimas greitai neišsprendės.

„Gerai būtų, jeigu per metus išsispresėtų. Tokie klausimai valstybėje lėtai sprendžiami, – sako A. Visockas. – Tik neseniai Vilniaus universitetas rūmus įsirašė į savo balansą. Valstybiškai sprendžiant, akivaizdu būtų, kad Ministras Pirmininkas sakytų: „Pasidarykite

trišalę sutartį su Turto banku ir perduokite miestui.“ Bet ne – volioja volioja, rašai rašai rašus, malame malame.“

„Mano akimis žiūrint, procesai vyksta neįtikėtinu vėžio greičiu, – piktinasi meras. – Iš universiteto rektoriaus jaučiu palankumą problemai spręsti, bet ir jis, ir mes esame tose pačiose biurokratinėse pinklėse. Negali sakyti, jog po mėnesio turta jau perduosi, nes nebus taip. Todėl sakau, kad nekenčiu biudžetinio sektoriaus, nors pats čia dirbu.“

„Biudžetinis sektorius yra toks: ilipi į seifa, su juo užsidarai į didesnę seifa, paneri į gilia jūrą, o alga tave vis tiek paveja, – vaizdingai ironizuoja A. Visockas. – Nykiausia būtų, jeigu universitetas norėtų iš rūmų gauti finansinės naudos. Tikiuosi, jog tokios pozicijos neturi.“

Turėsime dar vaiduoklių pastatų?

Meras susirūpinęs, kad sutvarkytoje Aušros alėjoje tuščių paveldo pastatų tik daugėja. Prieš Zubovų rūmus kitoje gatvės pusėje ištuštės apskrities policijos komisariato pastatas, kuris taip pat yra paveldo objektas. Centrinio pašto buvęs

Šiaulių meras Artūras Visockas.

pastatas – irgi tuščias.

„Tai ką mes turėsime Aušros alėjoje? Prisiliesti prie tų pastatų negalime, tad gal valstybė turėtų galvoti, kas ten bus? Negalima išsikraustyti ir po to dešimt metų galvoti, kas pastatuose galėtų būti? Taip sukuriamą didelę žala regionui ir miestui“, – piktinasi Šiaulių meras.

Greičiausiai nori pinigines naudas

Raimundas Balza, „Aušros“

muzejiaus direktorius, teigia, jog negali toks istorinis pastatas būti paliktas likimo valiai.

„Vilniaus universiteto valia, ką su juo daryti, – pabrėžia R. Balza. – Vilniaus universitetas yra viešoji įstaiga ir niekas negali jo spausti – nei miestas, nei Vyriausybė. Universitetas daugybę paveldo objektų turi ir šis jam tikrai nereikalingas. Manau, mąsto pinigine naudą gauti.“

„Muziejus irgi teiktų idėjų, jeigu gautume garantijas, kad valstybė

prisiimtų investicijas, reikalingas rūmus sutvarkyti ir pritaikyti suomenės poreikiams, – sako R. Balza. – Čia daug kas gali būti miesto istorijos muziejus, ir reprezentacinė erdvė. Zubovų miesto Rotušės funkcijas atlikti.“

Post scriptum

Prieš dvejus metus šviesą minimą profesorius Vytenis R. Balza, „Šiaulių krašte“ rašė: „Išvėl praeinu pro šalį, rūmai stovi Aplink nė gyvos dvasios... Ką taip atsitiko? Gal savo vaidą suvaidino visuomenės slinkimo emigracija, jaunimo mažėjimas, iš dalies miesto vadovybės, tamo sistemos klaidos. Tada yra kaip yra. Rūmai, pragydu pasaulinius karus ir mūšius, tebestovė. O jų didžiulis svoris, jų funkcionavimo kodo tarpukario Mokytojų seminarijos ir dviejų amžių Menų mokykla – jau istorinė praeitis. Tad rūmų laukia“

Šiauliečiai tikisi, kad šie rūmus sugrįš kultūra. Kokios kultūros formos – sunku numatyti. Bet bent jau galvoti, praveikti – būtina.“ (Vytenis R. Balza, „Ach, tie Zubovų rūmai...“, „Šiaulių kraštas“, 2019-11-29).

Rašytoja Eva Tombak pristatė maginio realizmo knygą

Eglės KAZIMIERAITIENĖS nuotr.

Antradienį Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje vyko susitikimas su rašytoja Eva Tombak ir jos knygos „Ar čia kas nors yra?“ pristatymas.

Renginį moderavo žurnalistė, rašytoja Nijolė Koskienė.

E. Tombak pasidalijo rašymo patirtimi, pasakojo netikėčiausias istorijas ir atskleidė priežastis, kodėl ir kaip buvo parašyta ši knyga.

„Ar čia kas nors yra?“ – aštuntoji Evos Tombak knyga. Autorė jos

Rašytojos Evos Tombak (dešinėje) knygos „Ar čia kas nors yra?“ pristatymą vedė žurnalistė, rašytoja Nijolė Koskienė.

žanrą įvardija maginiu realizmu. Tai – dokumentinis tyrimas, dokumentinė mokslo ir dvasingumo publicistika, mistinių reiškinių tema.

Knyga sudaryta iš trijų dalių: pirmoji – Evai Tombak papasakotos autentiškos mistinės patirtys; antroji – haliucinogenų sužadintų psichikos būsenų potyriai, jais pasidalijo šių patirčių ieškantys ir pakomentavę psichiatras, psichologas, toksikologas; trečioji – pašnekesiai su mokslininkais, gydytojais, psichologais, astrologais, socialiai aktyviais žmonėmis apie mistines patirtis, smegenis ir mirties paradoksus.

Parengta pagal organizatorių inf.

Tardymo izoliatoriaus kolektyvas pasirūpino paaugliu

Šiaulių tardymo izoliatoriaus darbuotojų paaukoti 128 eurai išpildė paauglio iš Šiaulių rajono svajonę.

Vaiko noras buvo visai paprastas – turėti šiltą striukę. Jaunuoliui apsipirkti padėjo Resocializacijos skyriaus laikinasis vadovas Aleksandras Molčanovas ir Saugumo valdymo skyriaus vyriausiasis specialistas Donatas Mikalauskas.

„Jis ypatingų pageidavimų neturėjo, svarbu, kad striukė būtų šilta, nes kelias iki mokyklos – netrumpas. Tačiau stengėmės, kad ji būtų ne tik praktiška, bet ir madinga, jaunatviška, tad matavomės ne vieną ir ne dvi“, – pasakojo A. Molčanovas.

Striukę pavykus nupirkti pigiau, nei tikėtasi, už likusius pinigus jaunuoliui pareigūnai dovanavo šiltą bliuzoną, kelnes, pirštines, kepurę. Likę keli eurai išleisti saldainiams, nes vaikas netrukus švęs gimtadienį.

„Keliant namo, vaikas pradėjo šypsotis. Pasikalbėję supratome, kad

situacija šeimoje nėra lengva, tačiau jaunuolis atsakingas, mokosi, siekia tikslo“, – viso kolektyvo vardu stiprybės įveikiant pasitaikančius iššūkius jaunuoliui linkėjo pareigūnai.

Jau kitą dieną izoliatoriaus darbuotojai sulaukė labai nuoširdžių vaikino mamos, seniūnijos, kurioje gyvena šeima, atstovų padėkų už dosnumą ir išpildytą svajonę.

Pyragų diena, kai dalijamasi pačių keptais pyragais, įstaigoje rengiama antrą kartą. 2019 metais už darbuotojų suaukotus pinigus išpildyta mergaitės iš Šiaulių miesto svajonė, jai nupirkti šilti žieminiai drabužiai.

„Šiaulių krašto“ inf.

Resocializacijos skyriaus laikinasis vadovas Aleksandras Molčanovas sako, kad vaiko iš Šiaulių rajono svajonę turėti šiltą striukę išpildė su kaupu.

S11 nuotr.

2022-ieji žurnalistams – su Vytauto Gedgaudo ženklų

Lietuvos žurnalistų sąjunga Nacionalinės žurnalistų kūrybos asociacijos pirmininkas Dainius Radzevičius pranešė, kad tirdami žurnalistų ir ilgametis tautinės minties JAV lietuvių rašytojas Vytautas Gedgaudas išpuoselėjant profesionalios žurnalistikos skatinimą atkurtoje priklausomoje Lietuvoje, Lietuvos žurnalistų sąjunga su Nacionalinės žurnalistų kūrėjų asociacija 2022-uosius metus skelbia Vytauto Gedgaudo metais.

Šiuo metu Vilniuje žurnalnamuose veikia paroda „Lietuvių sūpuoklė“, skirta legendinio žurnalistinio ir redaktoriaus Vytauto Gedgaudo (1912–1992) gyvenimui ir kūrybai. Parodą sumanė ir autorė Vilniaus universiteto doc. dr. Jolanta Žilė parodos atidaryme sako, kad amžininkų atsiminimuose dažnai pabrėžiamas Vytauto Gedgaudo akiračių platumas. Nors Antrąjo pasaulinio karo metu jis būdamas karo kautynių ugnipokariu kaip žurnalistas stebėdamas pasaulinio masto įvykius, lėmė XX amžiaus istoriją, Vytautas Gedgaudas išliko paprastai atsakingas žmogus, atliekantis savo pareigas tyliai ir su giliu sišventimu.

Žurnalistas, redaktorius Vytautas Gedgaudas puoselėjo ir atkūrė Lietuvos žurnalistiką.

Jis paskyrė asmeninių lėšų duis, kuris ir tapo pagrindu kasmet skiriamai jo vardo premijai. 1997 metų Vytauto Gedgaudo premija yra Lietuvos žurnalistų sąjungos ir Nacionalinės žurnalistų kūrėjų asociacijos kasmetinė premija.

Ji skiriama žurnalistams už rėmimą ir forma išskirtinius spaudos, radijo, televizijos, interneto ir fotožurnalistikos darbus.

LŽS ir NŽKA